

Pergamentul tăcerilor mele

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Cuvintele noastre se caută iar,
Aleargă prin stepa tăcut-a hârtiei,
Pe buze se naște-o secundă de jar,
Voi arde pe rug, dar îi cer poeziei

Să-mi scrie cu slove de sânge hoinar
Refrenul ce tot mai aproape de tine
Mă poartă de-atunci peste ninsul hotar
Al gândului drag de-a te ști lângă mine.

Demult am plecat să găesc printre spini
O urmă de cer și o ultimă treaptă
Pe care s-o urc și petale de crini
Să-ți pun peste timp unde visul te-așteaptă.

- Cuvântul iubirii prin stepă trecând
Tăcerea o-mbracă în straie albastre,
Pe urmele lui o fâșie de gând
Întreabă de ce peste visele noastre

Coboară cortina, departe de vers
Ce viață-am trăi, ce iluzii amare
S-ar scrie pe val când refluxul a șters
Nisipuri de timp? Pe ce stele polare

Durerea absenței poemului nins
Am spune-o când luna-n ferestre colindă?
E încă devreme și focu-i aprins,
Aștept primăvara pictând pe oglindă.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș